

## Üç Küçük Domuz Kardeş ve Evleri

Bir varmış, bir yokmuş... Uzak bir ormanda, üç küçük domuz kardeş yaşarmış. Bu domuzcuklar artık büyüdüklerine karar vermiş ve kendilerine birer ev yapmaya karar vermişler. Ama her biri farklı düşünüyormuş. Büyük kardeş domuz kollarını sıvamış, kaşlarını çatmış ve *"Ben en sağlam evi yapacağım! Kimse benim evimi yıkamaz!"* diyerek tuğlalar toplamaya başlamış. Ortanca kardeş domuz biraz tembelmiş ve çok da rahatına düşkünmüş. *"Ben de güzel bir ev yapacağım ama o kadar uğraşmak istemiyorum,"* demiş ve tahtalar toplamış. Küçük domuzcuk ise tam bir oyun düşkünüymüş. *"Ben hemen oyun oynamak istiyorum, evimi çabucak yapmalıyım!"* diyerek samanlardan bir kulübe yapmaya koyulmuş.

Küçük domuzun saman evi çabucak bitmiş. *"Yaşasın! Şimdi oyun zamanı!"* diyerek ormanda koşmaya başlamış. Ortanca kardeş de biraz uğraşıp tahta evini yapmış ve hemen küçük kardeşine katılmış. Büyük domuz ise tek başına kalmış, ter içinde çalışıyormuş. *"Of of, keşke ben de oyun oynasam ama sağlam bir ev için çalışmalıyım,"* diyerek inşaatına devam etmiş. Günler geçmiş, üç küçük domuzun evleri tamamlanmış. Küçük domuzun evi minicik ve hafifmiş, orta domuzun evi biraz daha sağlam görünüyormuş, ama en büyüğü ve en güçlü olanı büyük domuzunkiymiş. *"Bakın bakalım, benim evim dimdik ayakta kalacak!"* diye övünmüş büyük kardeş.

Bir gün, aç bir kurt ormanda dolaşıyormuş. Kulağına küçük domuzcukların kahkahaları gelmiş. Hemen en yakındaki eve doğru koşmuş. İlk olarak küçük domuzun saman evine gelmiş. Kapıyı tıkladıp kalın sesiyle bağırmış: *"Kim var içeride?"* Küçük domuzcuk sesi duyunca titremiş ve kekeleyerek *"Benim... küçük domuz!"* demiş. Kurt kocaman bir nefes almış ve *"O zaman üflerim, püflerim ve evini yıkarım!"* demiş. *"PUUUFFFF!"* diye üflemiş. Saman evi havada uçuşmuş, küçük domuzcuğun gözleri fal taşı gibi açılmış! Hemen çılgık atarak orta kardeşinin tahta evine koşmuş.

Kurt bu kez tahta evin kapısına dayanmış. *"Kim var içeride?"* diye sormuş. İçeriden iki domuzun titrek sesi gelmiş. *"Biziz, küçük ve ortanca domuz!"* Kurt kahkaha atarak *"O zaman üflerim, püflerim ve evinizi yıkarım!"* demiş ve *"PUUUFFFF!"* diye üflemiş. Tahta ev sallanmış, gıcırdamış ve büyük bir gürültüyle *"GÜÜÜMM!"* diye devrilmiş! İki domuz kardeş çılgık çılgıca büyük domuzun tuğla evine doğru koşmuşlar.

Kurt, bu defa en büyük evin önüne gelmiş. *"Kim var içeride?"* diye seslenmiş. Üç domuz korkudan birbirine sarılmış ve *"Biziz, üç küçük domuz!"* diye bağırmışlar. Kurt kıkırdamış. *"O zaman üflerim, püflerim ve evinizi yıkarım!"* demiş. Bir nefes çekmiş ve *"PUUUFFFF!"* diye üflemiş... ama hiçbir şey olmamış. Bir kez daha *"PUUUFFFF!"* diye üflemiş... ama tuğla ev dimdik ayakta kalmış! Kurt daha da hırslanmış, yanakları kıpkırmızı olmuş. *"Daha güçlü üfleyeceğim!"* diyerek son bir kez daha denemiş ama nafile. *"Of, bu domuzlar sandığımdan daha akıllıymış!"* diyerek yorgun argın kaçıp gitmiş.

Üç küçük domuz sevinçle birbirine sarılmış. O günden sonra küçük ve ortanca domuz "Bundan sonra ev yaparken sabırlı olacağım ve en iyi malzemeleri seçeceğim!" diye söz vermişler. Sonrasında, büyük domuz onlara farklı bir fikir öğretmiş. *"Hem güçlü hem de eğlenceli bir ev yapabiliriz!"* demiş. Önce bir kırmızı tuğla, sonra bir mavi tahta, ardından sarı saman koymuş. Sonra yine kırmızı tuğla, mavi tahta ve sarı saman... Küçük domuz heyecanla *"Bakın! Bir tuğla, bir tahta, bir saman... Sonra yine tuğla, tahta, saman! Sizce sırada ne gelmeli?"* diye sormuş. Ortanca kardeş gülümseyerek *"Tuğla!"* demiş. Büyük domuz *"Harika! sıralama oluşturduk!"* diye eklemiş. Böylece üç küçük domuz, hem sağlam hem de renkli bir ev yaparak mutlu mesut yaşamışlar. Ve o günden sonra hiçbir kurt onlara zarar verememiş.

Gökten üç elma düşmüş; biri sıkı çalışanlara, biri sabırlı olanlara, biri de harika evler yapan domuz kardeşlere!